

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.227/2012/5. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Farkas László ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - a Ceglédi 3. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Ferenc ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti lakos alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. január 20. napján kelt 2.P.20.908/2011/27. számú ítélete ellen a felperes által 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben megváltoztatja**, a felperes által az állam javára külön felhívásra lerovandó illetékre, az állam által előlegezett szakértői díj és tanúdíj 50 %-ának állam általi viselésére, szakértői díj alperesnek történő visszautalására és szakértői díj költségjegyzékbe történő bejegyzésére vonatkozó ítéleti rendelkezéseket **mellőzi**, a felperes által a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására fizetendő állam által előlegezett költség (tanúdíj) összegét 5.500 (Ötezer-ötszáz) Ft-ra **felemezli**. Megállapítja, hogy az eljárás során felmerült valamennyi le nem rótt eljárási illeték az állam terhén marad. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes és házastársa, **(személy 1)** ... állampolgárok, akik 2001. év óta Magyarországon élnek, jelenlegi lakóhelyük a **(helység 1 neve, utca, házszám)** alatti, a felperes házastársának nevén levő ingatlanban van.

A felperes és házastársa 2004-ben megalapították a **(cég 1)**-t, mely elsősorban építőipari tevékenységeket jelölt meg alapító okiratában. A kft. képviselőjére önállóan **(személy 1)** volt jogosult ügyvezetőként.

A felperes 2006-ban ...-ban ismerte meg az alperest, aki **(helység 2 neve, utca, házszámok)** alatt két üdülő ingatlannal rendelkezett, és házastársával - más személyek mellett - tagja volt a **(cég 2)**-nek, melynek az alperes egyben ügyvezetője is volt. A **(cég 2)**-nek a **(cég 3)** is tagja volt. Az alperes **(helység 2)**-i ingatlanait a **(cég 3)** építette fel, az alperes szerint hibásan történt a kivitelezés. Az alperes, mint ügyvezető a **(cég 2)** nevében eljárva 2006. június 23-án azzal bízta meg a felperest, hogy vizsgálja meg a **(cég 2)** pénzügyeit, könyvelési iratait és a megbízási díj számláját a **(cég 2)** számára állítsa ki és küldje meg. A felperes munkájának ellenértékét 25 euró/óra díjban, határozták meg s ezen felül felmerülő költségei elszámolására volt jogosult.

Időközben az alperes a felperesre ruházta a **(cég 2)** számla feletti rendelkezési jogot, valamint a magyarországi ügyintézéseire a felperest hatalmazta fel, így például a cégbírói iratainak a kézbesítési megbízottja is a felperes volt, valamint az ingatlanának rezsiköltségeit a felperes fizette a szolgáltatóknak. Az alperes magyarországi jogi ügyeit ügyvédje, a ceglédi lakóhelyű **(ügyvéd 1)** látta el.

A felperes - figyelemmel arra, hogy a **(cég 2)** számlája felett rendelkezési joggal bírt - a **(cég 2)** számlájáról 2007. január 17-én a házastársa által vezetett **(cég 1)** számára 4.165.987 Ft-ot, 2007. február 13-án 1.869.438 Ft-ot (mindösszesen 6.035.425 Ft-ot) utalt át, az átutalt pénzüsszeggel az alperes felé nem számolt el.

A felek 2006. november 10-én egy másik megállapodást is kötöttek, melynek alapján az alperes, mint magánszemély a **(cég 3)**-nál, a 16. és 17. számú lakásai építészeti vizsgálatának elvégzésére adott megbízást, kérte annak vizsgálatát, hogy a lakásokat a tervrajzokban és költségvetésben foglaltak szerint építették-e fel és az előírt anyagokat használták-e fel. A vizsgálat eredményét az alperes ügyvédjéhez, **(ügyvéd 1)**-hez kérte eljuttatni, és a munka nettó 25 eurós óradíját, valamint a felmerült költségeknek az elszámolását és részletezését a jelentés után várta. A felperes az alperes számára egy két és fél oldalas szakvéleményt készített ... nyelven, melyhez 6 db fényképfelvételt mellékel.

A **(cég 1)** 2008. március 6-án 18.921,60 euró vonatkozásában számlát bocsátott ki, melyben az alperestől a **(cég 4)**-**(cég 2)**-**(cég 3)** cégek peres eljárásával összefüggő munkákért 12.268 euró, a **(helység 2)**-i lakás építészeti ellenőrzésével kapcsolatos költségeire 3.500 euró, összesen 18.921,60 euró megfizetését kérte.

A **(cég 1)** 2008. augusztus 8-án kelt számlája szerint további 1750 euró megfizetését kérte az alperestől. Az alperes a követelt összegeket

Pf.III.20.227/2012/5. szám

eltulzottnak tartotta, ezért a felperes követelésének kifizetését megtagadta. Időközben a Hollandiában élő alperes pert indított a **(helység 3)**-i Városi Bíróságon a **(cég 3)**-mal szemben hibás teljesítés miatt. A perben a bíróság nem fogadta el a felperes által készített

két és fél oldalas szakértői véleményt (jelentést), hanem igazságügyi építész szakértőt rendelt ki. Az alperes a ... Megyei Bíróságon kölcsön megfizetése iránt indított pert a **(cég 3)**-mal szemben. A perek alatt a felperes információkat, adatokat gyűjtött be, iratokat fordítottatott a ... Kft-vel, melyeknek a költségei is az általa készített elszámolás részét képezték.

A **(cég 1)** 2009. január 27-től állt felszámolás alatt, 2010-ben törölték a cégnyilvántartásból.

A felperes módosított keresetében a 2006. június 23. napján és a 2006. november 10. napján kelt megbízás alapján neki járó összesen 18.921,60 és 1.750 euró valamint járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozott a jogalap nélküli gazdagodás és a megbízás nélküli ügyvitel jogcímeire is. Állította, hogy az alperes megbízta a **(cég 1)**-t a **(helység 2)**-n található **(X)** és **(Y)** telekszámú ingatlanainak ellenőrzésével és a megbízás ellátásáról folyamatosan tájékoztatta az alperest, aki a teljesítés ellenére a megbízási díjat nem fizette meg. Csatolta azt az engedményezési megállapodást, mellyel a felperes 2008. szeptember 2. napján engedményezéssel megszerezte e követelést, melyről 2008. november 6-án kelt levelében értesítette az alperest. Csatolta a számláját is, mely szerint a követeléséből 12.268 euró a **(cég 3)** peres eljárásával összefüggő munkák megbízási díja, a többi követelés pedig az ingatlanok vizsgálatából és az ÁFA-ból eredő összegek. A csatolt 2008. szeptember 2-án kelt engedményezési szerződés tanúsága szerint a felperesnek a felesége által vezetett **(cég 1)** 4.000 eurós megbízási díjjal tartozik, és ezért cserébe a 2006. június 23-án és 2006. november 11. napján az alperes által adott megbízásból eredő 18.921,60 és 1.750 euró megbízási díjat a felperesre ruházta a kft.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja az volt, hogy a felperes által csatolt 2008. március 6-án kelt számla nem a megbízásban foglalt ügy ellátásának a díjazásáról szól, hanem olyan tételeket tartalmaz, amire az alperes nem adott semmiféle megbízást. A fentiek ellenére a **(cég 1)**-nek a felperes tevékenységéért kiállított számlák vonatkozásában a **(cég 2)** kifizetett 2006. október 20-án 1.582.500 Ft utazási költséget, 2006. augusztus 22-én 1.147.500 Ft-ot, valamint 2007. január 12-én 666.300 Ft-ot. Emellett a felperes - elszámolás nélkül - átutaltatott a **(cég 1)**-nek a **(cég 2)** számlájáról 4.165.987 Ft-ot és 1.869.438 Ft-ot, ezzel a felperes által végzett tevékenység ellenértéke bizonyosan ellentételezésre került. Az alperes a fentiek mellett vitatta az engedményezési szerződés érvényességét is, mivel a szerződést a kft. a saját tagjával kötötte, és ilyen esetben a gazdasági társaságokról szóló 2006.

- 4 -

évi IV. törvény 141. § /2/ bekezdés m./ pontja megkívánja a taggyűlés jóváhagyását, ilyen jóváhagyó határozat hiányában a szerződés érvénytelen. Csatolta a felszámoló iratát is, mely tanúsította, hogy a **(cég 1)**-nél megindult felszámolási eljárásban a felszámolónál semmiféle engedményezési szerződés nincs.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest perköltség megfizetésére, valamint állam által előlegezett költség és le nem rótt eljárási illeték részleges megfizetésére. Felhívta a

Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az alperes által előlegezett szakértői díj fele részét utalja ki az alperesnek, míg további állam által előlegezett szakértői díj tanúdíj és le nem rótt eljárási illeték állam általi viseléséről rendelkezett. Jogi álláspontja az volt, hogy a felperes és a házastársa által képviselt **(cég 1)** között engedményezési szerződés érvényesen nem jött létre. A felperes által csatolt 2008. szeptember 2-i dátumozású magyar nyelvű engedményezési szerződésen szereplő aláírás nem a felperes házastársától származik. Habár az engedményezési nyilatkozatról a felperes azt állította, hogy azt **(ügyvéd 2)** készítette, a tanúként meghallgatott ügyvéd előadta, hogy nem szerkesztett engedményezési szerződést a felperes és a házastársa által képviselt kft. között és nem is tudott az ügyletkötésről. A felperes házastársa első bírósági meghallgatása során nem emlékezett engedményezési szerződésre, annak tartalmára. Miután fény derült arra, hogy a megállapodáson szereplő aláírás sem a felperes házastársától származik, a felperes elismerte, hogy felesége helyett azt ő írta alá, azonban arra hivatkozott, hogy előtte szóban ... nyelven jött létre megállapodás. E nyilatkozatát követően a felperes egy ... nyelvű, 2008. szeptember 2-i engedményezési szerződést csatolt, melyre a tanúként ismételt meghallgatott házastársa most már emlékezett. A felperes a megismételt eljárásban csatolt egy **(ügyvéd 2)** által készített közös nyilatkozatot is, mely két nyelven íródott, s ebben a nyilatkozatban a felperes és házastársa is elismerik, hogy közöttük ... nyelvű engedményezési szerződés jött létre és ... nyelvű taggyűlési határozat is. Miután **(ügyvéd 2)** tanúkénti meghallgatása során azt nyilatkozta, hogy engedményezési szerződésről nem tudott, így nem érthető, hogy utólag, 2008. szeptember 30-i keltezéssel miként születhetett olyan nyilatkozat, amely az engedményezéssel kapcsolatos és azt az említett ügyvéd készítette. Rámutatott arra is, hogy a közös nyilatkozathoz nem a mellékletét képező ... nyelvű engedményezési szerződést csatolta a felperes, hanem más engedményezési szerződéseket, melyek a **(cég 2)** és a **(cég 1)** között jöttek létre 2007-ben. Utalt arra is, hogy a felszámoló tájékoztatása szerint a felszámolónak átadott könyvelési iratok között az engedményezési szerződés nem szerepelt, azt a felperes csupán jelen eljárás során csatolta a felszámolási iratokhoz a kft. taggyűlési határozatával együtt. Az engedményezési szerződés nincs ugyan alakszerűséghez kötve és szóban is létrejöhet, azonban az elsőfokú bíróság a felperes, a tanúként eljáró házastársa tanúvallomása és nyilatkozatai, a tanúvallomások eltérősei, ellentmondásai, a tanúként meghallgatott **(ügyvéd 2)** tanúkénti vallomása és a tanúvallomással ellentétes tartalmú 2011. december 30. napján csatolt okirat ellentétes tartalma alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes és az azóta felszámolás folytán a cégnyilvántartásból törölt

- 5 -

Pf.III.20.227/2012/5. szám

(cég 1) között engedményezési megállapodás 2008. szeptember 2. napján nem jött létre, és az nem lett megküldve a felperes testvérének ...iai címéről az alperesnek. Miután engedményezési szerződés érvényesen nem jött létre, a felperes nem jogosult a kft. követelése vonatkozásában a perindításra.

A kereset összecszerűségével kapcsolatosan rámutatott arra, hogy a felperes az eljárás során mindvégig összemosta azokat a követeléseket, amelyeket a **(cég 1)** követelt az alperessel, mint magánszeméllyel és az alperessel, mint a **(cég 2)** ügyvezetőjével szemben. A felperes az engedményezési szerződés érvényessége esetén is legfeljebb 3.500 euró + ÁFA követelést érvényesíthetne az alperessel szemben, a 12.268 euró + ÁFA

vonatkozásában ugyanis a megbízást a **(cég 2)**-től kapta, tehát ezt a megbízási díjat legfeljebb a **(cég 2)**-től követelhetné külön perben. A **(helység 2)**-i lakás építészeti ellenőrzésével kapcsolatos 3.500 euró + ÁFA számlát megalapozó elszámolás nem érthető, a felszámolt utazási költségek indokolatlanok és számlával alá nem támasztottak. A költségkimutatásból kitűnően csak a 885 euró 2006. évi költségek kötődnek a **(helység 2)**-i lakáshoz, a 2007-tel induló költségek már minden bizonnyal a **(cég 2)**-vel kapcsolatos költségek feltüntetését tartalmazza. A **(helység 2)**-i ingatlanhoz kötődő tételek alapján sem lenne marasztalható az alperes, ugyanis a perben bizonyossá vált, hogy az alperes a **(cég 1)**-nek 2006. augusztus 22-én 1.147.500 Ft-ot, 2006. október 20-án 1.582.500 Ft-ot és 2007. január 12-én 666.300 Ft-ot megfizetett, továbbá a felperes a **(cég 1)** számlájára 2007. január 15-én 4.165.967 Ft-ot, 2007. február 13-án 1.869.438 Ft-ot átutaltatott. Nem állapítható meg, hogy az alperes bármilyen összeggel tartozna a felperesnek, és a perbeli adatok arra sem utalnak, hogy alperesi gazdagodásra került volna sor a felperes tevékenysége révén. A felperes a megbízás nélküli ügyvitel szabályai alapján akkor követelhetne, ha elszámolása korrekt és megalapozott lenne. Ilyen kimutatást a felperes nem csatolt. Utalt arra, hogy költség számlák a kft. könyvelésében nem szerepelnek, a felperes e körben sem bizonyította követelésének fennállását és összecszerűségét.

Megállapította, hogy a bíróság által kirendelt írásszakértő megfelelő eredeti névírás mintákkal dolgozott, és a kirendelt írásszakértői vélemény aggálytalan volt atekintetben, hogy az engedményezési nyilatkozaton nem a felperes házastársának aláírása szerepel. Utóbb a felperes maga is elismerte, hogy a felesége nevét helyette maga írta alá. Ilyen körülmények között a felperes újabb írásszakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványának nem adott helyt. Ugyancsak elutasította a felperes bizonyítási indítványát a korábban két alkalommal meghallgatott házastársa és korábbi ügyvédje, valamint nagykorú gyermeke tanúkénti meghallgatása vonatkozásában. A tanúk ismételt meghallgatása ugyanis a felperes saját nyilatkozatai közötti, valamint a tanúk saját és a felperes vallomásaival, valamint az okiratok tartalmával ellentétes nyilatkozatai ellentmondásosságát már nem tudnák feloldani. A felperes nagykorú gyermeke vonatkozásában nem merült fel, hogy jelen lett volna bármilyen, a per eldöntése szempontjából jelentős nyilatkozat megtételénél, így meghallgatására nem volt szükség.

- 6 -

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének történő helyt adást, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet miért nem fogadta el a korábban benyújtott közmű számlákat és miért nem rendelkezett e körben az alperes marasztalásáról, holott a korábbi elsőfokú ítélet e tételeket megalapozottnak ítélte és a másodfokú bíróság a korábbi elsőfokú ítéletet teljes terjedelmében helyezte hatályon kívül. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bírő elfogultan járt el. Az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a felperes az alperessel a **(cég 2)** pénzével nem számolt el, egyebekben pedig jelen perben nem a **(cég 2)**-vel kapcsolatos követelések, hanem az alperessel, mint magánszeméllyel szembeni követelések kerültek érvényesítésre. Azt a felperes soha nem állította, hogy az engedményezési szerződést **(ügyvéd 2)** készítette, az pedig, hogy a tanúként meghallgatott ügyvéd nem tudott az engedményezésről, nem jelenti azt, hogy más ügyvédnél ne lehetett volna ilyen tartalmú szerződést készíteni, vagy a felek maguk nem készíthettek volna ilyet. Az elsőfokú bíróság indokolatlanul mellőzte **(ügyvéd 2)** ismételt

meghallgatását. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesnek nem lett megküldve az engedményezési szerződés és az is, hogy 12.268 euró + ÁFA összeget kizárólag a **(cég 2)**-től követelhetne a felperes. Benzin számlákat nem a felperesnek, hanem a felperesi jogelődnek kellene megőriznie, de a benzin számlák gyűjtése nem kötelező, e költség úti nyilvántartás alapján elszámolható. Az elsőfokú bíróság feltételezésekbe bocsátkozik, a **(cég 2)** terhére rótt költségek és közüzemi számlák tekintetében, egyebekben pedig a hiányolt számlákat csak a **(cég 2)** és a felperesi jogelőd közötti vitában kellene figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság a felperes terhére rója, hogy tételes kimutatást nem csatolt, azonban erre vonatkozó felhívást nem is kapott. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a megismételt eljárás során csatolt azon okiratot, mely szerint a perbeli követelésnek az alperes által is elismerten két jogosultja van, vagyis a követelés a felperest az engedményezés nélkül is megilleti. Az elsőfokú bíróság okszerűtlenül mérlegelt, megállapításai iratellenesek, a meghallgatni kért tanúk között pedig olyan személy is található, aki bizonyíthatta volna, hogy tényleges munkavégzés volt az alperes irányában. Érthetetlen, hogy az elsőfokú bíróság az alperes perrel érintett „keretelismerését”, azaz 30.000 euróig szóló kötelezettségvállalását miért nem értékelte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alaptalan**.

A felperes fellebbezésében tartalmilag arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi kereseti kérelméről nem döntött, kifogásolta, hogy a korábbi eljárásban megítélt közmű számlák megfizetésére a bíróság a megismételt eljárásban miért nem kötelezte az alperest. A felperesi állítások helytállósága esetén e hivatkozás lényeges eljárási szabálysértésnek minősült volna, a kereseti kérelemről ugyanis maradéktalanul döntést kell hoznia a bíróságnak, ennek hiánya az ítélet vonatkozásában abszolút hatályon kívül helyezési oknak minősül, ezért az egyéb

- 7 -

Pf.III.20.227/2012/5. szám

érdemi hivatkozásokat megelőzően vizsgálta e kérdést a másodfokú bíróság. A felperesi állításokkal ellentétben azonban egyértelműen megállapítható, hogy a megismételt eljárásban a 27. sz. jegyzőkönyvben a felperest az elsőfokú bíróság nyilatkoztatta arról, hogy milyen kereseti kérelmet tart fenn. E nyilatkozatában a felperes tolmács segítségével egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy keresetét 20.671 euró vonatkozásában (azaz a 2008. december 15-én benyújtott eredeti kereseti kérelemben írtaknak megfelelően) tartja fenn. A Pp. 3. § /1/ és /2/ bekezdése szerint az ügy ura a felperes, a bíróság az ő nyilatkozataihoz van kötve, a jogvitát pedig kizárólag erre irányuló kérelem esetén bírálhatja el. A Pp. 215. §-a e szabályokkal összhangban kimondja, hogy a bíróság döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen. A felperes a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt 2.P.22.105/2008. szám alatt folyamatban volt eljárásban valóban felemelte keresetét és az eredetileg követelt 18.921 és 1.750 euró és járulékai követelésen túl közüzemi számlákkal kapcsolatos igényt is érvényesített, amiről az elsőfokú bíróság ítéletében rendelkezett is, azonban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése folytán megismételt

eljárásban a felperes bírói kérdésre tett keresetpontosító nyilatkozatában ez utóbbi követeléseket nem említette, kizárólag az eredeti kereseti kérelmében érintett követelések fenntartásáról nyilatkozott. E nyilatkozata felemelt kereseti kérelméhez képest kereset leszállításnak minősül, ebből következően az elsőfokú bíróság indokoltan nem döntött a közüzemi számlák ügyében, amennyiben ugyanis erre sor került volna, úgy a felperes módosított kereseti kérelmén túlterjeszkedett volna. Ilyen körülmények között tehát lényeges eljárási szabálysértés az elsőfokú bíróság részéről nem állapítható meg.

Indokoltan és a felperesi nyilatkozatokhoz adekvát módon vizsgálta az elsőfokú bíróság a felperes és a házastársa által képviselt kft. közötti engedményezési szerződés érvényes létrejöttét, vagy annak hiányát a felperesi igényérvényesítés megalapozottságához. A felperes ugyanis kereseti kérelmében maga állította, hogy a perben érvényesített követeléseket engedményesként kívánja érvényesíteni az alperessel szemben. Az elsőfokú bíróság az engedményezési szerződés létrejötte körében felmerült bizonyítékokat okszerűen, logikusan a bizonyítékokat a maguk összességében helyesen értékelte és megalapozottan jutott a bizonyítékok mérlegelése alapján arra a következtetésre, hogy a nyilatkozatok, tanúvallomások, okiratok és írásszakértői vélemény adatait értékelve olyan mértékű ellentmondások állapíthatók meg, melyek mellett az engedményezési szerződés érvényes létrejötte sem írásban, sem egyéb módon nem állapítható meg. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a felmerült bizonyítékok felülmérlegelését szükségtelennek ítélte (BH 2006/403. számú eseti döntés).

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokoltan utasította el a további bizonyítási kérelmeket, azok elutasítása indokaival egyetért. Nyilvánvaló az is, hogy a felperesi fellebbezésben említett 30.000 euróig szóló alperesi kötelezettségvállalás jogi értelemben az alperes felperes felé tett tartozáselismerő nyilatkozatának nem értékelhető, a fellebbezésben hivatkozott „keretelismerés” fogalmát a jog nem ismeri, és az ezen okiratban szereplő alperesi nyilatkozat csak

- 8 -

olyan kötelezettségvállalásként értékelhető, amely a peres felek közötti kapcsolatban bizonyítottan a felperes által, az alperes érdekében végzett tevékenységek ellenértékének megfizetésére vonatkozik. Ilyen bizonyított tevékenységeket azonban feltárni vagy nem lehetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperesi fellebbezésben hivatkozott 2007. január 2-i keltezésű megállapodás önmagában nem alapozza meg a felperes saját jogú igényérvényesítését, aminek egyebekben saját személyes előadása is ellentmond, a perbeli követeléseit ugyanis egyértelműen engedményezés jogcímén kívánta érvényesíteni az alperessel szemben. Mindezen túlmenően azonban egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes megalapozott igényt az alperessel szemben akkor sem érvényesíthetett volna, ha vagy az engedményezési szerződés érvényesen létrejötnék tekinthető, vagy az ezzel egy tekintet alá eső felperesi saját jogú igényérvényesítés feltételei megállapíthatók. Megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az engedményezési szerződés érvényessége esetén is legfeljebb 3.500 euró + ÁFA követelést érvényesíthetett volna az alperessel szemben, ugyanis 12.268 euró + ÁFA vonatkozásában ugyanis a megbízást a **(cég 2)**-től kapta, így ilyen mértékű megbízási díjat legfeljebb a **(cég 2)**-vel szemben érvényesíthetett volna.

A követelés megalapozottságához a felperesnek tényállításait megfelelő módon bizonyítania kellett volna, ami sikerre az elsőfokú ítéletben írtak szerint nem vezetett, így a felperes által megjelölt egyik jogcímen sem állapítható meg, hogy a felperes, illetőleg a felperes házastársa által vezetett kft. teljesítései alapján az alperesnek megbízási szerződés, megbízási nélküli ügyvitel vagy jogalap nélküli gazdagodás jogcímen bármilyen összegű tartozása állna fenn.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi rendelkezéseit a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. Észlelte ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség viselése, valamint az eljárás során felmerült költségek és illetékek viselése tárgyában oly módon határozott, hogy habár a felperestől az eljárás kezdeményezésekor adott költségmentességet megvonta és csupán 50 %-os költségmentességet biztosított, azonban e végzése nem emelkedett jogerőre a költségekről való döntéshozatalkor. A másodfokú bíróság a költségmentesség tekintetében a felperes fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban úgy határozott, hogy a felperes számára az eljárás kezdeményezésére visszamenőleges hatállyal - a megvont költségmentesség helyett - az eljárási illeték tekintetében részleges költségmentességet engedélyez. Ennek következtében a költségmentességről való jogerős döntéshozatal miatt szükségessé vált az elsőfokú ítélet költségekre és illetékek viselésére vonatkozó rendelkezéseinek megváltoztatása, amely körben a Pp. 253. § /3/ bekezdése a fellebbezési jog korlátaitól függetlenül biztosítja a másodfokú bíróság számára a döntéshozatalt. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság az eljárás teljes tartama alatt felmerült le nem rótt eljárási illetékek állam általi viseléséről határozott, míg az egyéb költségek megfizetésére a peresztes felperest kötelezte. Megállapítható, hogy az eljárás során felmerült összesen 129.375 Ft összegű szakértői díjat az

- 9 -

Pf.III.20.227/2012/5. szám

elsőfokú bíróság nem az ellátmányból, hanem az alperes által előlegezett összegből utaltatta ki a szakértőnek, így az alperes által előlegezett szakértői díjból 64.688 Ft alperes részére történő visszautalása - ilyen mértékű szakértői díjelőleg tekintetében - kétszeres bírói intézkedést jelentett volna. A szakértői díjat megállapító végzés jogerőre emelkedett, így többek között annak kiutalásra vonatkozó rendelkezése is, amely jogerős döntéshez utóbb ugyanezen bíróság kötve van, attól eltérni nem jogosult. Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú ítéletből a szakértői díjjal összefüggő ítéleti rendelkezéseket.

A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú eljárási költségének megfizetésére, amely áll az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítélőtábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /4/, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján a pertárgyértékkel és az alperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával is arányban álló, ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból.

A felperes számára jogerősen engedélyezett részleges, az illetékre vonatkozó költségmentességre tekintettel a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján határozott a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről.

Szeged, 2012. november hó 26. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró